

MONUMENTUM
MEMORIÆ ET HONORIS,
V I R O
Magnifico, Nobilissimo, & Amplissimo
D O M I N O
**JOHANNI
CZIMMERMANO.**
Thoruniensis Reipublicæ Præ-Conf. Seniori
meritissimo,
Ac Ministerii Evangelici Directori
Gravissimo,
Anno 1644. d. 23. Januar. nato,
Anno 1712. d. 24. Novemb. denato,
Ipso Funerationis solennissimæ Die,
Qui erat 4tus Decemb.
Ex debita observantia
penit
MINISTERIUM THORUNENSE.

THORNINI,
Impressor JOHANNES NICOLAI, NOBIL. SENAT. ET GYMN. Typographus,

Dulcis Spes Secli melioris, (*) TE, VENERANDE
PRÆ-CONSUL SENIOR, laetabat siviter olim.
Non tamen hæc, sibi qua promittunt, nescio quinam,
Ante Orbis finem, lætissima, nescio quænam,
Duratura piis cum Christo mille per annos.
Promittant! Certe, TIBI mens erat optima, Seclum
Sperabas melius: Sperabas omne blando:
Sperabas, votis devotis, queis meliora
Fata Solo dulci natali rite vovebas,
Nempe, boni Civis, quid dicam Præfulis! hoc est,
Officium, Patriæ nunquam non fausta precari.
Ast, ast, quam lusit spem fallax tempore nostro
Eventus! Mars, Mors atrox melius procul esse,
Jusserunt Seclum; Scelerum sic Numine justo
Pœnas poscente, ad frugemque redire jubente.
Plumbea non juvat hæc, vel ferrea tempora nostri
Ævi narrare, ac tristes refricare dolores.
TE cano, PRÆ-CONSUL, Jani bifrontis ad instar
Ultima qui Secli morientis, primaque nati,
Vidisti, &c., quantum spes fallant Fata, probasti.
TE, quem Patronum, varia sub mole malorum
Haud semel experta est cura anxia nostra faventem,
Mœrorique gravi solamina justa parasti.
TE, qui nunc properas meliora ad Secula Cœli.
TE cano, TE comitor votis, TIBI gratulor ista
Aurea, quæ tandem, spernens mala Secula mundi,
Ac morbos superans, misere queis fractus anhelus
Cœlica captabas, sine tempore Tempora sentis.
Nos autem, modo quos, fractos vel mille maligni
Temporis ærumnis, Melioris Spes alit alma

Vitæ

(*) Respicitur ad verba, fronti ædium Czimermannianum, exente su-
periori Seculo, scil. Anno 1699, aureis literis inscripta: SUB SPE SE-
CULI MELIORIS.

*m.
m.*
*Vitæ futuræ, tandem quōque, tempore justo,
Ad meliora Deus Seclorum Secula ducat.
Prætereaque, valent si quid pia vota precesque,
Esse ratas jubeat Spes nostras, quando gementes
Expetimus pacem, Secli sub spe melioris.*

*Funus Præ-Consulare
Patrem mei jugiter faventissimi,
Sub Spe vitæ melioris
Iugens hisce prosequor
EPHRAIM PRÆTORIUS,
Ecclef. Thorun. SENIOR.*

*L*abimur hic omnes, omnis ceu labitur unda,
Quia, si præteriit, nulla redire potest.
Quis sibi mortalis spondebit tempora longa,
Quippe juventa cadit, cana senecta cadit.
Non est crede mihi sapientis dicere, vivam,
Vita quid est hominum, ventus, & umbra, nihil.
Tendimus hic omnes, omnes properamus ad urnam,
Omnia sub leges mors vocat atra suas.
Huc veni nudus, tandem quoque nudus abibo,
Nam vani fastus gloria morte perit.
Heu vigilem noctem telluris ducite alumni,
Nam dolor atque labor regnat in orbe malus.
Nullus Mortalis, fragili qui semine cretus,
Novit quo iudex ingruet ipse dic.

*Nobilissim. Dr. Czimermannum Pro Consul
sulem & amicum hisce comitari
voluit*
*Michael Ringeltaub /
Concionator emerit. & ipse etate gravis.*

Ant. M. Cz. J. B. D. 1700

Curia dat curas omni, cui Curia curæ
Atque comes magni est semper honorisonus.
Nec Tibi, Pro-Consul, labor ingens defuit unquam,
Mœrens dum curas Curia mille dedit.
Nunc Te defessum recreabit Curia sancta,
Expers curarum vivis in arce Poli.
Interea hic multas tibi cantat Curia laudes,
Qvando nos miseros cura molesta tenet.

Ultimo honori Magnifici Pro-Consulis
scribent.

M. Godofredus Weissius, ad D. Mar. Eccl.

*In Inscriptionem, quæ in frontispicio Ædium
Præ-Consulis deprehenditur:
Sub spe Seculi melioris.*

Ergone Tē frustra tenuit spes tempore toto ?
Quo promittebas tempora grata Tibi ?
Inter jam linquis Martis Bellique procellas
Mundum, non voto secula lata videns.
At fallor, nam Te spes ævi nulla fefellit,
Quod tibi nunc melius dextera diva dedit.
Jam consequutus, quo Te spes firma tenebat,
Grataque contingunt tempora quæque Tibi.
Post varios Casus post tot discrimina rerum,
Imposita est Capiti digna Corona Tuo.
O Te felicem Te terque quaterque Beatum,
Dum nunc post Curas secula latus ovas.
At nos qui querulo tristes versamur in orbe,
Spes teneat Christi firmaque nostra fides.
Et Deus æternus tandem quoque Tempora nobis
Per Christum nostrum tam meliora dabit.

*In memoriam Magnifici Dni Præ-Consulis
Iugens posuit
Martinus Olof, Eccl. ad D. Mar. Pol.*

OMnia sunt hominum duris subjecta periclis,
Hic citius, rursus serius ille cadit :
Mors inopum spernit, spernit mors vota potentum,
Lege pari cunctos sub sua jura vocat.
Nil prodest Pietas, nil prodest aurea Virtus,
Nobilibus genitum nil Pro-Avisque juvat.
CZIMMERMANVS idem **PRÆ-CONSUL** funere
monstrat,
THORVNII Nostræ quanta **COLVMNA** ruens !
Vir Gravis, & Patrii Moris, Legumque peritus,
Consilio egregius, clarus & Ingenio,
Mirati crebro Cives, Proceresque loquentem
Nobilitas stupuit grandius Eloquium.
Ingens Musarum Fautorque simulque **Patronus**,
Exemplum studuit **CONSVLIS** esse boni.
Aonides igitur pullata veste Sorores
Lvgent, & deflent **CONSULIS** Interitum.
Patria Te luget, Te luget Civicus Ordo,
THORUNIUM mœsta est, Templa Scholæque simul.
Nec sane immerito, nam talia Fulcræ ruendo
Non bona portendunt, **Patria Chara**, **Tibi**.
Tempore tam misero, quo pessima quæque videntur,
Et metus exsurgens ob mala Fata premit.
Ast miserere tamen **Patriæ**, Deus Optime, Nostræ
Atlantem fidum substituens alium !
Et reliquos Urbis Proceres defende benignè,
Avertens ab eis spicula dira Necis !
Tu VIDUAM, **FRATREM**, recrees Solamine Sacro,
Atque tuum Sanctum Consilium doceas.
Interea Iuvavem capc, **CZIMMERMANNE**, Quietem
Corporis, in Tumulo molliter Ossa cubent !
Spiritus ast facilis Cœlorum culmina scandat,
Inque sinu Abrahæ Gaudia percipiat !

Donec

Donec Spiritui Corpus conjunger JESVS,
Et tumulis Hominum Corpora cuncta vocans.
In publica Tristitia PATRONO Eximio
consecravit
SAMVEL Schonwald / Eccl. Neopol.

Vir pietate gravis, summa quoque laude colendus
Czimmerman, clara Consul in Urbe fuit.
Consilii aderat Patriæ prudenter ubique
Unde boni Crues hunc coluere Virum.
Aet gravibus morbis cruciatus in orbe maligno,
Confectus cecidit Vit probus atque pius.
Constantinus erat, constanter singula vicit:
In caelo gaudet, læta brabea capit.
Ergo nil prodest Dominum deflere sepultum:
Nam nemo lacrymis buc revocabit eum.

Deb. condol. testand.

f.
CHRISTOPHORUS RAZKI,
Eccles. ad S. Georg.

Quid, Viator, properas?
Siste gradum,
Paucis te volo.
Adverte saxo hoc tegi ossa
Pro-Consulis, dum viveret, meritissimi,
DNI. JOANNIS CZIMMERMANNI,
Inclita nominis hujus stirpe nati
Anno M. DCXLIV. D. XXIII. Januarii.
PATRE, JOH. CZIMMERMANNO,
Scabinorum Magistro,
Matre, MAGDALENA, natalibus WEDEMEIERIA.

63
Qui Genitore suo major,
nam e Scabinorum Ordine ad Consularem
emergens dignitatem
Anno MDCLXXXIV

Pro-Consul factus Anno MDCXCVIII.

XIV. per Annos
Reipublicæ Patriæ
Prudentia, Fide & Auctoritate
præfuit & profuit.

Ast & Genitore minor,
sui similem post se haud relinquens,
nam ætate florentem filium
cum lachrymis
non tam amisit quam præmisit
Anno MDCCVII

ad ultimum vitæ halitum
cum dolore desideravit.

Officio & morbis variis attritus
Die XIV. Novembr. hujus Anni MDCCXII
Lateris dextri paralyssi

Correptus

SUB SPE SECULI MELIORIS
ut habet inscriptio domus,
Æternum ingressus.

Iam, Viator, propera & pondera:
Humanum in terris nihil est, quod non sit humandum,
Avolat hinc animus, cætera sorbet humus.

Epigraphen hanc Mouumento PATRONI
Ego Fautoris sui consecravit
debito

DANIEL KOEHLER, ad D.M. Eccles.

MIst du denn/ eile Welt/ nichts als nur Reichtum schähen/
 Und detten irdnien Sinn aufs Roth nur schen fest/
Sol deinen Geist denn so das schnöde Gold ergehen?
 Das isses/ worauf sich heut so mancher Staat verlässt.
Wie aber geht es dir/ du ganz verlassnes Thoren?
 Vorzeiten sah man Gold/ womit Du hast geprangt/
 Jetzt aber isses dahin/ jetzt hastu es verloren;
 So/ so vergehet bald das/ was die Welt verlangt;
 Ein kluger Salomo wil dich ein andres lehren/
 Was nebst der Gottesfurcht vielmehr zu schähen sey:
Em weiser Mann/ spricht er/ ist theuer und hoch zu ehren/
 Wenn Treu und Redigkeit sich finden lässt daben.
 Wenn er dem Eigennutz und schnöden Geiz entheaget/
 Und sich dem Vater-Land/ als Vater/ treu ergiebt;
 Drumb/ theurer Czimmermann/ die ganze Stadt dich plaget/
 Du bist die theure Seel/ die man im Grab auch liebt;
 Dein siecher Leib kont dich von deiner Treu nicht trennen/
 Die Du dem Vaterland so theuer angehobt.
 Dich muss ein Jedermann zum Nach-Ruhm Dir bekennen/
 Wenn gleich die tolle Welt vor lauter Misgungst tobt;
 So ehrt man Theurer Dich in vieler frommen Herzen:
 Die Tannen klagen Dich Du edler Cedern-Baum:
 Dein Thoren strectet Dir die heiße Wehmuths-Kerzen
 Bei deinem Grab-Mahl an/ und senkt dich in den Raum
 Der kühlen Erden hin. Ach klage diese Leichen/
 Du höchst betrübe Stadt/ klag die verlorne Zier!
 Denn/ wenn die Weisen so aus deinen Mauern weichen/
 So ist dein letzter Fall gär leichtlich vor der Thür.

Mit diesem wenigen wollte seine letzte Schuldigkeit
 gegen dem wohlseeligen Herrn Burgermeister und
 Præsidem rerum Sacrum einiger maßen bezeugen

Joh. X. Bohm/ Evang. Pred.
 der Neust. Kirchen in Thorn.

Hea! quam languenti compono Carnina mente,
 Et fracto mestos pectori primo sonos.
 Tollitur è medio nostrum GENEROSA CORONA,
PRAE-CONSUL, Patriz GLORIA MAGNA, lux.
 Surgite, surgite nunc, PATREM lugete Cantenæ,
 Flete, Viri cladem, Cura, Templa, Scholæ.
 Indefessus erat meditando, legendo, precando;
 Indefessè obiit munera Santa Fori.
 Jam post completos Viri officiique Labores,
 CZIMMERMANUS ovat, psallit Joque canit!
 Egram sed Videam relevabit ab æthere JESUS,
 Huicque Voluntatis splendida signa dabit.
 Magnificum numerus, COLUMEN TRÆGRANDE, superstes
 THORUNI, VIVAT! quod precor, Alme DEUS.
 In honorem Magnifici Dni Pro-Consulis debita Conde-
 lenta ac observantia ergo f.
GODOFREDVS CHOLEVIUS,
 Eccl. Grembocinensis, Rogoviensis, & Lubicensis.

Heu cecidit fulcrum nostri pars magna Senatus!
 Et te percussit, chara Thoruna, nece.
 Czimmermannus obit, clarò qui stemmate natus,
 Hic tumulus tant' nunc tenet ossa Viri.
 At mea sunt ad Te, celsi Moderator Osympi,
 Quæ Tibi nunc toto pectori vota fero:
 Hos damnum, queso, repares ut fidere fausto
 Et servies Patres, queis pietatis amor.

Lugens apposuit
JOHANNES HELD, P. Gusek

11113052